

A kilencedik élet

Matulászné, a boszorkány egész délután egy egeret üldözött. Általában nem volt baja az egerekkel, felőle aztán nyugodtan rágcsálhattak akármit, legfeljebb olyasmibe harapnak, amit megbánnak. Egy boszorkány konyháján bőven akad efféle. Ez a szemtelen egér azonban ellopta Matulászné mindent látó tyúkszemét.

A kis tolvaj el is bújt valahova, a boszorkány pedig dörzsölgethette fájós derekát. Ekkor észrevette a küszöbén ülő fekete macskát.

- Hahó! Hát te ki vagy?

- Cicovics vagyok, a Macskakirály - felelte az méltóságteljesen.

- Üdvözlöm felségedet. Bár úgy rémlik, mintha már találkoztunk volna. Felséged egy időben az én házimacskám volt, igaz?

- Meglehet - húzta el a száját Cicovics.

- És akkor még Bolhásnak hívtalak, nemde?

- Hagyjuk a múltat! - fújta a Macskakirály.

- Hagyjuk! - mondta a boszorkány. - Mit tehetek érted?

- Unom a királyságot, fárasztanak az udvari ügyek. Elindultam hát, hogy megkeressem, ami hiányzik.

- És mi lenne az?

- A kilencedik életem.

- Nahát - mondta Matulászné -, már ilyen idős vagy?! És miért éppen hozzám jöttél? Újra egy boszorkány macskája szeretnél lenni?

Cicovics jól láthatóan megborzongott.

- Isten őrizz! - nyávogta. - Egy macska sose élje kétszer ugyanazt az életet! Voltam macska

varázslónál, voltam macska boszorkánynál.
Segítettem királyfikát, megmentettem
hercegnőket. Egyszer mindegyik elég volt. És a
kilencedik életnek nagyon különlegesnek kell
lennie! A többi nyolc semmit se ér, ha a kilencedik
nem a legtökéletesebb!

- Értem. És mégis mit vársz tőlem?

- Adj tanácsot, hogyan éljek méltó életet!

Matulászné felsóhajtott. Mit találjon ki ennek
a macskának? Pont most kell beállítania, amikor ő
egész nap... Egész nap egy egeret üldözött! Hoppá!
Óvatosan körbenézett. Az egér újra előbújott, az
ablakpárkányon pislogott, kis mancsai közt ott a
tyúkszem.

A boszorkány elmosolyodott.

- Idehallgass, Cicovics! Látod azt az egeret
a párkányon?

- Látom - felelte a macska, fél szemmel
odasandítva. - Mi van vele?

- Nem közönséges egér. Ő az Egér, Akit Még
Senki Sem Fogott Meg. Igazán méltó feladat lenne a
kilencedik életedre épp őt elkapnod.

A macska laposan pislogott Matulásznéra.

- Te átversz engem, boszorkány. Ez csak egy egér.

- Nem tudhatod, amíg nem próbálsz meg elkapni.

Ekkor az egér, mintha csak értette volna, hogy
róla beszélnek, fogta magát, meg a mindent látó
tyúkszemet, és kiugrott az ablakon.

- Nem mész utána? - kérdezte Matulászné. -
Még senki se kapta el.

Cicovics, a Macskakirály habozott. Aztán felbor-
zolta szőrét, nyávogott egyet, és követte az egeret.

Ma is üldözi, ha el nem kapta.

KELEMEN TAMÁS